

Kritik mot Solna tingsrätt för att det dröjt lång tid innan käranden förelades att komplettera sin stämningsansökan

AA framförde i en anmälan, som kom in till JO den 27 juli 2009, klagomål mot Solna tingsrätt och ifrågasatte handläggningstiden i ett tvistemål. Han uppgav att han i mars 2009 klandrat ett testamente. Vid telefonkontakter med en rådman fick han besked att tingsrätten skulle återkomma skriftligen med vissa frågor till honom. Efter fyra månader har dock fortfarande inget hänt i målet.

Handlingar infordrades i mål T 1922-09 och muntliga upplysningar inhämtades från rådmannen BB, se bifogad tjänsteanteckning.

Av handlingarna framgår att AA den 9 mars 2009 gav in en skrivelse till tingsrätten med rubriken klander av testamente. Den 17 augusti skickades ett kompletteringsföreläggande till honom.

Av reglerna i 42 kap. rättegångsbalken (RB) följer bl.a. att en stämningsansökan som kommer in till rätten ska granskas. Om den är bristfällig ska käranden föreläggas att avhjälpa de brister som finns. Följer inte käranden ett sådant föreläggande och är stämningsansökningen så ofullständig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en rättegång ska ansökningen avvisas. Avvisas inte ansökningen, ska rätten utfärda stämning på svaranden. När stämning har utfärdats ska rätten driva förberedelsen med inriktning på ett snabbt avgörande.

Det har inte föreskrivits någon tidsfrist för de inledande åtgärder som ska vidtas med en stämningsansökan. Emellertid bör gälla att stämning ska utfärdas utan dröjsmål (jfr JO 1982/83 s. 24) vilket medför att i de fall stämningsansökan behöver kompletteras bör ett föreläggande snarast utfärdas. Bl.a. för att en svarande inte skall hållas ovetande om att talan har väckts måste den initiala handläggningen ske skyndsamt. Det gäller givetvis inte minst i sådana mål, som t.ex. klander av testamente, i vilka talan måste väckas inom en viss tidsfrist, se 14 kap. 5 § ärvdabalken. Enligt 13 kap. 4 § tredje stycket RB anses en talan väckt när ansökan om stämning inkom till rätten.

Jag har förståelse för att det i en ansträngd arbetssituation kan finnas andra mål och ärenden än det nu aktuella som behöver prioriteras. Att tingsrätten under så lång tid

som drygt fem månader inte vidtog någon åtgärd i det aktuella målet är emellertid inte godtagbart. Jag finner inte skäl till något ytterligare uttalande i saken eller att vidta någon annan åtgärd.

Ärendet avslutas med den kritik som ligger i det ovan sagda.

Tjänsteanteckning

Telefonsamtal med rådmannen BB vid Solna tingsrätt. Hon uppger i huvudsak följande angående mål nr T 1922-09. När stämningsansökan kom in läste hon igenom den och konstaterade att ett kompletteringsföreläggande behövde skickas ut till AA. Hon bad en notarie att skriva ett förslag, men har sedan inte haft tid att gå igenom förslaget och den omfattande stämningsansökan för att färdigställa föreläggandet förrän nyligen. Föreläggandet expedierades i måndags, den 17 augusti. AA har ringt henne flera gånger och undrat vad som händer i målet. Hon har förklarat för honom att hon har haft en väldigt ansträngd arbetssituation men att hon ska ta tag i det så fort hon hinner. Hon beklagar att målet har blivit liggande, men förklarar att hon inte har hunnit med det. Mål med ungdomar och frihetsberövade har gått före liksom domskrivning.